

Rámcové zadání

Umělecký zásah do budovy
Magistrátu města Mostu,
znovuobjevení a nová
definice uměleckého díla
v architektuře
2. poloviny 20. století.

Porota
Linda Dostálková
David Fesl
Martin Kropáč
Barbora Šimonová
Jan Fabián
Marek Hrvol
Václav Zahradníček
Jana Falterová Zudová
Jan Harciník
Petr Nesládek

Podání žádosti o účast
a profesního přístupu
|29|08|2025|

Výzva k účasti

Milé kolegyně, milí kolegové,

zveme vás k účasti v soutěžním dialogu, který vyhlašuje Statutární město Most – SuperRadnice.

SuperRadnice je druhou kapitolou projektu SuperMost, který město Most ve spolupráci s CCEA MOBA zahájilo na počátku roku 2025 s cílem nově promyslet podobu a funkci centrální části města prostřednictvím série tematicky provázaných soutěžních dialogů. První z nich, SuperPrior, se věnuje hledání nového smysluplného využití bývalého obchodního domu v centru města. Třetí a zároveň nejrozsáhlejší dialog, SuperCentrum, se zaměří na komplexní oživení centra města a transformaci městského jádra s aktivním zapojením veřejnosti.

Tentokrát se zaměřujeme na budovu mosteckého magistrátu – konkrétně na současnou interpretaci a doplnění jejích uměleckých děl a doplnění nebo novou interpretaci uměleckého vyjádření na objektech z druhé poloviny 20. století. Původní zadání před ustavující schůzkou komise bylo formulováno jako „návrh nového vstupu do městského úřadu a uměleckého zásahu do jeho fasády“ – jako hledání výrazu, který nahradí původní mozaiku a znovu vdechne této veřejné budově nejen vizuální identitu, ale i symbolický význam.

Po konfrontaci komise s uměleckými fragmenty, které se nacházejí na budově či v jejím okolí – ať už novodobými, nebo přemístěnými ze starého Mostu – se zadání posunulo do nové dimenze. Otázkou tak není jen doplnění další vrstvy uměleckých děl, ale celková interpretace fenoménu uměleckého vyjádření na veřejných budovách, zejména těch, které vznikaly v druhé polovině minulého století.

Postup výběru umělců probíhá tak, že po vyhlášení soutěžního dialogu se umělci hlásí žádostí o účast a profesním přístupem, ve kterém představí svůj přístup k zadání – ideálně na základě vlastních předchozích realizací, případně jiným srovnatelným způsobem. Následně komise vybere pět uměleckých týmů (entit nebo jednotlivců), které se při osobní návštěvě budovy magistrátu a jejího okolí seznámí se stavem uměleckých děl na objektu. Vybrané týmy na místě obdrží výklad zadání. V rámci tohoto setkání, Workshopu 1, bude možné klást otázky a diskutovat – jak se zadavatelem, tak s členy komise, kteří budou na prohlídce přítomni.

Poté proběhne Workshop 2, kde umělci představí své koncepty, včetně finanční rozvahy a předpokládaných nákladů, a povedou diskusi s komisí o dalším postupu. Cílem tohoto workshopu je co nejlépe se vzájemně pochopit. Každý tým bude prezentovat samostatně, aby se účastníci vzájemně neovlivňovali.

Po prezentaci ve Workshopu 2 komise vyzve účastníky k podání finální nabídky na návrh, výrobu a dodání všech zásahů – ať už do stávajících, nebo nově navržených uměleckých děl na budově mosteckého magistrátu.

S vítězem soutěžního dialogu bude uzavřena smlouva na kompletní dodávku a instalaci uměleckého díla.

Při stanovení ceny díla je nutné zahrnout veškeré náklady nezbytné pro vznik uměleckého díla: honorář autorů, výrobní náklady, náklady na instalaci včetně případných stavebních úprav, uvedení díla do provozu, zajištění nezbytných povolení a další související výdaje.

Každý účastník soutěžního dialogu, který podá finální cenovou nabídku včetně návrhu uměleckého díla, obdrží odměnu uvedenou v zadávací dokumentaci.

Těšíme se na spolupráci s těmi, kteří vnímají veřejnou budovu jako důležitou součást městského života – nejen jako administrativní zázemí, ale i jako nositelku hodnot, které mohou být srozumitelně a současně vyjádřeny uměním a architekturou.

Úvodní slovo

Město Most se nachází na prahu nové etapy – etapy obnovy důvěry a nových investic do města a veřejného prostoru.

Po více než čtyřech dekadách, kdy město čelilo stagnaci a minimálním investicím do své fyzické i kulturní podoby, se současné vedení rozhodlo změnit kurz. Vše nastartovala rekonstrukce parku Střed, ke které byla řada Mostečanů zpočátku skeptická – dnes však vidíme, jak dobře navržený veřejný prostor kultivuje své obyvatele a uživatele.

Po této zkušenosti – a také po zdoluhavém procesu příprav rekonstrukce objektu Repre, ke kterému zaznívala řada kritických hlasů – jsme přesvědčeni, že Most otevírá novou kapitolu. Kapitolu, ve které si město zaslouží to nejlepší – ať už jde o architekturu, urbanismus, nebo současné umění.

Právě proto dnes vyzýváme umělce, aby se zapojili do soutěže na vytvoření uměleckého díla pro budovu magistrátu. Nejde jen o samotné dílo – jde o symbol proměny a nového vztahu mezi městem, jeho obyvateli a veřejným prostorem.

Chceme dát prostor talentovaným lidem, kteří cítí odpovědnost za podobu našeho společného prostředí a kteří se nebojí tvořit s vizí, odvahou a respektem k místu.

To, že se Mostu daří oslovovat špičkové architekty a tvůrce, dokazuje i červnové zahájení soutěžního dialogu k rekonstrukci bývalého obchodního domu Prior. Do tohoto procesu se přihlášily 42 týmů z celé České republiky i ze zahraničí. Je to vůbec poprvé po dlouhé době, kdy Most zaznamenal takový zájem – a je to jasný důkaz, že nově nastavený kurz rezonuje.

Jsme si dobře vědomi, jak náročné bude všechna tato díla realizovat. Architektonické a umělecké soutěže nejsou jednoduchou disciplínou – vyžadují čas, trpělivost a ochotu naslouchat.

Přesto chceme veřejnosti i odborné komunitě slíbit, že jako vedení města uděláme maximum pro to, aby se tyto vize postupně proměňovaly ve skutečnost.

Těšíme se na vaše díla a děkujeme, že jste součástí této nové kapitoly města Most.

Marek Hrvol, primátor města

Centrum města Mostu, 1992, foto Petr Toman

Město Most

Příběh Mostu je unikátním příkladem radikální urbanistické transformace, která měla zásadní dopad na architekturu, urbanismus i sociální strukturu města. Historie města sahá až do 10. století – jednalo se o osídlenou oblast v močálovité krajině, kde přes dřevěné mosty vedla obchodní stezka. Název města je odvozen právě od těchto mostů. V 18. století byly v okolí objeveny obrovské zásoby uhlí, což umožnilo rozvoj průmyslu v 19. století, včetně přivedení železnice, výstavby cukrovaru, porcelánky, ocelárny a pivovaru. Tradovalo se, že obyvatelé mohli doslova sejít do sklepa a nabrat si uhlí, protože ložiska hnědého uhlí byla tak blízko povrchu. Tahle sice zjednodušená, ale realitě ne zcela vzdálená historka dobře ilustruje, jak hluboce bylo uhlí zakořeněno v každodenním životě místních obyvatel.

O likvidaci starého Mostu rozhodla tehdejší československá vláda v roce 1964, aby umožnila rozsáhlou povrchovou těžbu hnědého uhlí v jeho podloží. Demolice města probíhaly od roku 1965 a trvaly téměř dvacet let. Jedním z nejvýznamnějších momentů této transformace byl přesun gotického kostela Nanebevzetí Panny Marie v roce 1975. Kostel o hmotnosti 12 000 tun byl přemístěn o 841,1 metru pomocí hydraulických válců a kolejnic. Přesun trval 646 hodin.

Obyvatelstvo starého Mostu – tenkrát přibližně 15 000 – bylo postupně a v několika etapách přesunuto do nově budovaného města. Výstavba nového Mostu byla plánována s cílem vytvořit moderní město s kapacitou až 100 000 obyvatel. Hlavním

architektem přestavby Mostu byl Václav Krejčí (*1928), který byl v roce 1959 na základě soutěže na urbanistické a architektonické řešení centra nového Mostu pověřen vedením projektu výstavby. Krejčího vize byla utopická a modernistická – usiloval o vytvoření funkčně členěného, racionálně organizovaného města, které by odpovídalo tehdejším ideálům socialistického urbanismu. Koncept byl založen na oddělení obytných, průmyslových a rekreačních zón, a zahrnoval široké bulváry, centrální náměstí a rozsáhlá sídliště, která měla zajistit kvalitní bydlení pro obyvatele přemístěné ze starého Mostu. Město mělo být symbolem modernity a pokroku, což se odrazilo v jeho plánování a architektuře.

Prvním realizovaným projektem byl objekt okresního výboru KSČ v roce 1971, následovaly obchodní domy a obytné bloky. Výstavba budovy národního výboru (dnes budova Magistrátu) trvala od roku 1972 do roku 1978. Velká část budov byla dokončena až v 80. letech. V rámci kulturního života města Mostu bylo důležité propojení divadelního umění s širším kulturním kontextem, což přispívalo k tvorbě a rozvoji kultury ve městě. Například Divadlo Karla Hynka Máchy v Mostě bylo v 80. letech centrem kulturního života. Město bylo známé nejen pro své divadelní produkce, ale i pro rozmanité kulturní aktivity, které zahrnovaly divadelní představení, koncerty, výstavy a další. Most na danou tradici dnes navazuje jak divadelní scénou, tak konáním různých festivalů a kulturních akcí, což přispívá k jeho dynamické kulturní scéně.

Dnes má Most přibližně 61 000 obyvatel. Kapacita 100 000 obyvatel, na kterou byl nový Most původně plánován, nebyla ve skutečnosti nikdy naplněna – nejvyšší populační vrchol město zaznamenalo v roce 1980, kdy zde žilo přibližně 70 000 obyvatel. Vize odpovídala tehdejším socialistickým ideálům o vytvoření moderního průmyslového centra, která usilovala o centralizované, efektivní a racionálně rozvržené městské struktury. Dnes je zřejmé, že město bylo postaveno příliš ambiciózně a počet obyvatel byl přeceněn – město má relativně hodně nevyužitého prostoru a postrádá městskou hustotu a kompaktnost. Přestavba Mostu měla zároveň hluboký dopad na sociální strukturu města. Přesun obyvatel a ztráta historického centra vedly k narušení komunitních vazeb a pocitu sounáležitosti. Ve velkých sídlištích, která byla postavena pro obyvatele ze starého Mostu, se díky nižší populaci a hustotě často oslabila komunitní soudržnost.

Současný Most má nejen záměr, ale i předpoklady, se stát v rámci postupné transformace svébytným městem v regionu. V posledních letech zde probíhají významné investice do revitalizace veřejného prostranství, nedávno byl revitalizován park Střed, který spolu s rekultivací okolní těžební krajiny zahrnující jezera Most a Milada, nabízí obyvatelům a návštěvníkům nové možnosti trávení volného času. Ekologicky mířená obnova současně přináší do regionu nové příležitosti a nové možnosti ekonomického zaměření. Jako postindustriální město je Most velmi dobře propojeno železniční a dálniční sítí s regionem a současně s hlavním městem Prahou, kam cesta vlakem či autem trvá necelé 2 hodiny. Město se aktuálně zaměřuje na oživení centra, rozvoj kulturního a společenského života a posílení udržitelné infrastruktury s cílem zvýšit kvalitu života stávajících obyvatel a zároveň přivést do města nové lidi. Ambicí je vytvářet nové pracovní příležitosti, posílit místní identitu a podpořit komunitní život.

Ortofoto z roku 1975, ČÚZK

Budova magistrátu

Budova národního výboru, dnes budova magistrátu města Most, vznikla v 70. letech 20. století jako součást komplexního řešení nového centra města. Stavba byla navržena architekty Mífou Hejdukem, Janem Koubou a Jiřím Páčem z Krajského projektového ústavu v Ústí nad Labem. Projekt byl zpracován v letech 1968–1972, samotná výstavba probíhala v období 1972–1978 a celkové náklady dosáhly 63,5 milionu Kčs.

Hmotové, výškové a prostorové řešení stavby na čtvercovém půdorysu s atriovým dvorem vycházelo z pozice umístění do zvýšené hraniční polohy mezi dva hlavní prostory centra, mezi kulturní dům, hotel a divadlo.

Hlavní ideou budovy bylo vytvoření vzdušné konstrukce, kde útlé sloupové nese hluboce profilované horizontální pásy střídající se se skleněnou výplní oken. Hmotu završuje vykonzolovaná a zkosená atika, která původně nesla symbolickou mozaiku. Z tohoto posledního horizontálního pásu vystupuje hmota jednatého sálu nad nejvyššími podlažími. V parteru umožňuje sloupové veřejně přístupné atrium s bazénkem.

Celospolečenský význam instituce a její centrální umístění se propal do použití hodnotných materiálů, zejména v obvodovém plášti, kde například autoři navrhli obložení trachytem a umístění uměleckých děl (mozaiky, socha Lva před severním průčelím). Hladké stěny fasády vnitřního atria jsou doplněny o rastr slunolamů, ve spodní části se prostor atria ze tří stran otevírá do náměstí, ale zároveň se snaží navodit atmosféru intimního útočiště. Atrium oživuje vysazená zeleň a kruhový bazének s dekorativní sochařskou výzdobou. Přirozenou součástí stavby bylo i množství uměleckých děl jako byla rozsáhlá mozaika na atice symbolizující těžbu, plastika Lva nebo symbolické sochy živelů.

Vzhledem k tomu, že je budova vystavěna do svahu, vznikly pod severní terasou prostory pro speciální prodejny a služby, které tvoří parter veřejného prostoru kolem kulturního domu Repré. V 90. letech byla nad těmito prostory přistavěna pasáž „U Lva“, která nahradila otevřený prostor terasy a uzavřela celé severní křídlo atria a porušila tak vzdušnost stavby. Stejně jako velké množství podobných staveb v centru města pasáž reagovala na potřebu vytvoření obchodních prostorů v parteru, zde navíc do stavby řešila problémy se zatékáním do obchodních jednotek v parteru níže. Pasáž dnes nabízí prostory pro instituce, které jsou na pomezí úřadu a jiné veřejné služby jako je coworking nebo kanceláře vyžadující bezprostřední kontakt s veřejností.

Budova je významným příkladem moderní architektury 60. a 70. let 20. století, má výrazné architektonické kvality a zásadním způsobem se podílí na uspořádání centrální části města. I přes drobné zásahy je stavba dochována značně autenticky a v reprezentativních prostorech jsou umístěna i umělecká díla významných autorů. Celý vraz stavby dotváří i obdobně pojaté zahradní úpravy atria. Od roku 2022 je vedena v návrhu na prohlášení za kulturní památku.

Budova Magistrátu 80. léta, Archiv okresního kulturního střediska

Stavebně technický popis budovy magistrátu

Jedná se o čtyřpodlažní atriový dům s plochými střechami a střešní nástavbou. Objekt je částečně podsklepený. Nosnou konstrukci budovy tvoří železobetonový monolitický skelet s pilíři 500x500mm v osovém rastru 7,2m. Stropy jsou řešeny jako obrácené hříbové železobetonové monolitické desky tl. 150mm. Střešní nástavba je zastřešena ocelovými příhradovými vazníky. Založení objektu je plošné na železobetonových patkách a pásech. Hmotová kompozice objektu je utilitární. Útlé sloupové parteru nese jednoduché horizontální opakující se členění fasády. Vysazené zděné parapetní pásy střídají skleněné pásy oken, členěných pravidelným rastrem. Hmotu zakončuje výrazná vykonzolovaná dynamicky zešíkmená atika, vyklonění atiky je 17° od svislé roviny. Vnější povrch stěny atiky zdobila skleněná mozaika. Na základě provedeného průzkumu (Ing. Bruno Panenka – 03/2024) lze konstatovat, že konstrukce atiky je celkově v dobrém stavu a nejsou nutná žádná statická zajištění, pouze menší sanační opatření.

Atika / Mozaika

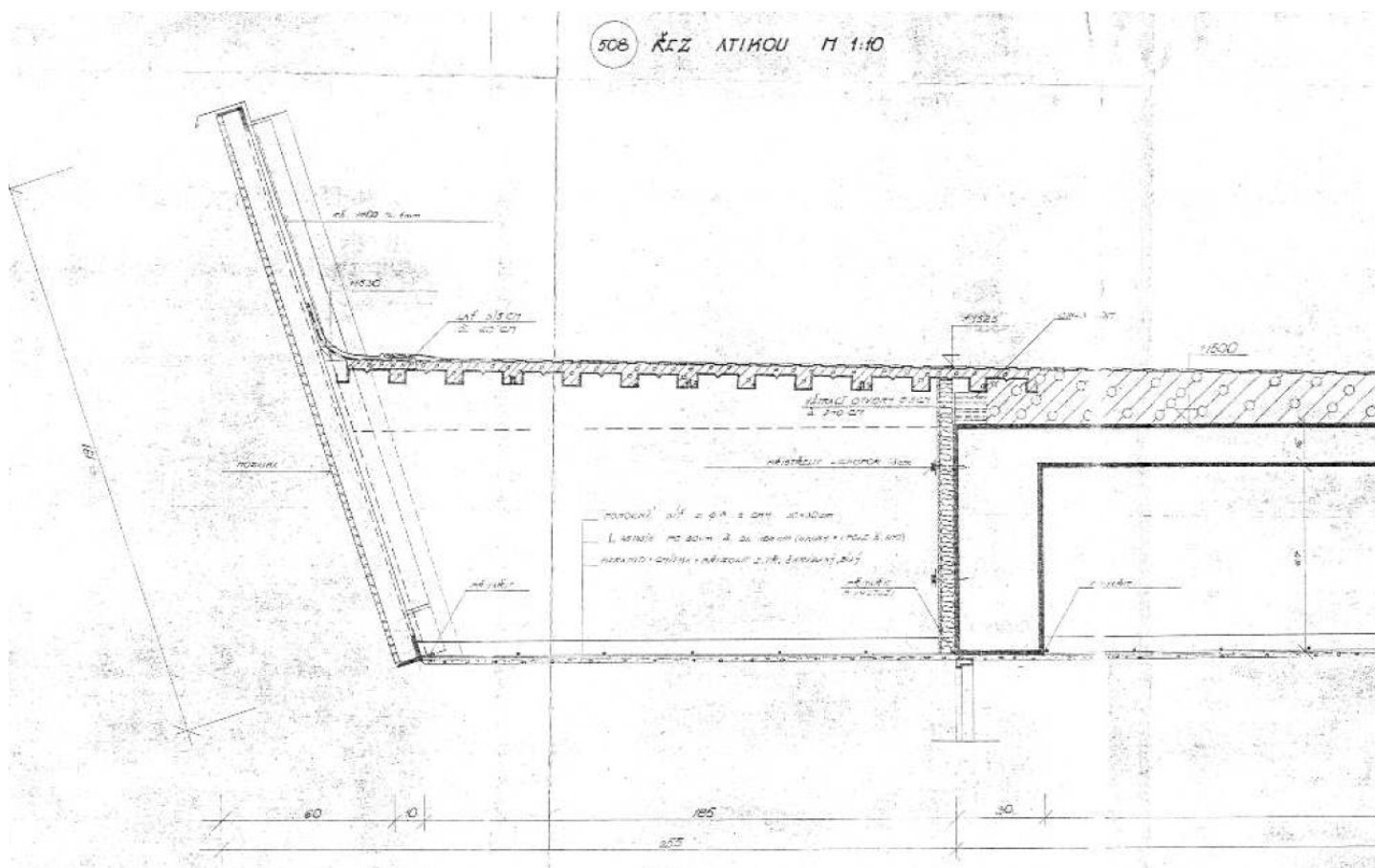
Zdobná mozaika umístěná na atice budovy magistrátu byla symbolicky spjata s hornickou historií města Most. Její postupné odpadávání a následné sejmutí – právě v období historického odklonu regionu od těžby uhlí – působí téměř symbolicky. Celková plocha atiky činí přibližně 520 m². Sestává ze čtyř ploch o výšce 2 metry a délkách 2 × 60 metrů a 2 × 70 metrů. Podhled má rozlohu cca 500 m², shodnou se šikmou stěnou atiky.

Dle stavebně-technického průzkumu lze stávající konstrukce atiky zatížit obdobným plošným zatížením, jaké nesla původní skleněná mozaika – tj. 25 kg/m² při předpokladu plošného kotvení k podkladovým betonovým panelům.

Podhled je však na mnoha místech poškozený a vyžaduje minimálně opravu omítky.

Technické detaily atiky

Konstrukční detail řešení atiky budovy

Mozaika Země – v detailu

Atrium

Atrium je integrální součástí architektonické kompozice budovy. Bylo navrženo v kruhovém uspořádání pod názvem Slunce, jako rozšíření vnitřního foyer směrem ven – doplněné o vodní a vegetační prvky.

Původně bylo atrium přímo propojeno s interiérem dvěma vstupy: z foyer v přízemí a kruhovým schodištěm z 2. nadzemního podlaží. Z důvodu provozní bezpečnosti byly oba vstupy uzavřeny.

Severní část atria byla dále odstíněna přístavbou pasáže U Lva, jejíž obchodní jednotky jsou orientované právě do této pasáže.

V důsledku těchto úprav se atrium proměnilo v prostor sloužící pouze k pohledům z oken a jako průchod do úřadu – bez reálného funkčního využití.

Stávající povrchy jsou za hranicí své životnosti. Je potřeba opravit kamennou dlažbu, hrany, povrchy, zajistit vodotěsnost bazénu a rekonstruovat vstupní schodiště na balkon.

Vstupy do budovy magistrátu

Dva hlavní vstupní portály představují výrazné architektonické i prostorové prvky, navázané na celkové hmotové řešení budovy a její bezprostřední okolí. Jedná se o relativně subtilní ploché střechy na ocelových podpěrných konstrukcích, zanořené pod ochoz budovy.

V souvislosti s proměnou veřejných prostranství v okolí budovy, zejména nového 1. náměstí, se změnily přirozené trasy pohybu. Stávající portály již těmto trasám neodpovídají.

Jižní portál slouží jako hlavní vstup. Je vybaven otočným turniketem a navazuje přímo na recepci. Přímé propojení s 1. náměstím však narušují parkovací místa vyhrazená pro vozidla magistrátu, která využívají portál jako parkovací přístřešek.

Západní portál slouží jako vstup do obřadní síně. Je zastřešený a orientovaný od parkoviště. V současnosti je však většinu času uzavřený a nevyužívaný.

Atrium

zachované části mozaiky

Západní portál

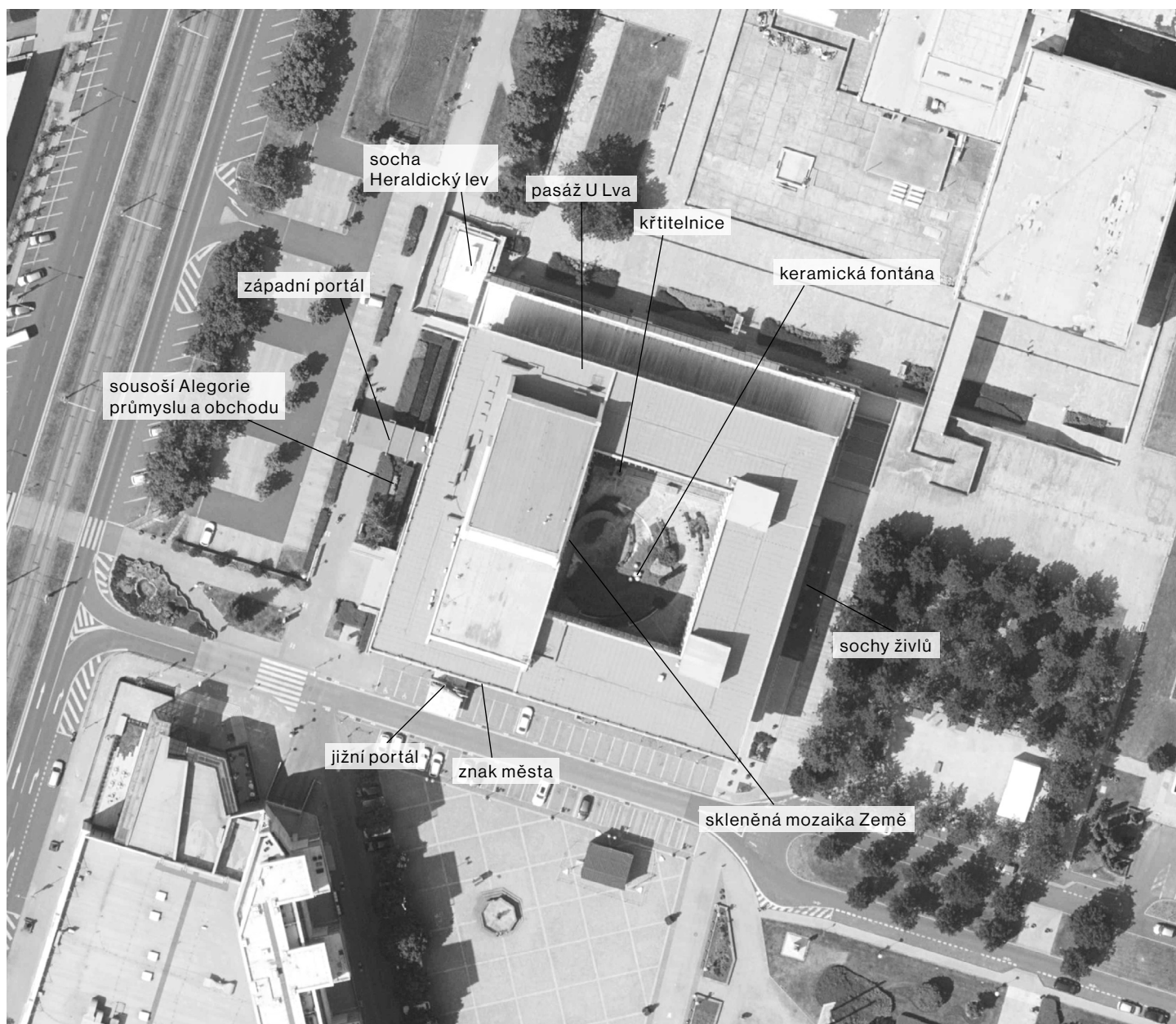
Jižní portál

Barokní sochy žvlů východního průčelí (J. M. Brokoff)

Východní stranu dnešního magistrátu lemuují 4 alegorické sochy Žvlů zhotovené J. M. Brokoffem (1715). Památkově chráněný soubor barokních soch byl několikrát stěhováán. Původně byly součástí římsy renesanční mostecké radnice. Když se počátkem 80. let 19. století tato honosná stavba bourala, byly z jejích pilířů sochy sneseny. Až do roku 1937 pak zdobily nároží 2. patra zvonice u děkanského kostela. Po válce byly sochy uloženy v lapidáriu mosteckého muzea, až je v roce 1979 památkáři umístili na betonové podstavce k východnímu průčelí budovy národních výborů v novém Mostě. Sochy jsou vypracovány z jemnozrnného křemitého labského pískovce.

Heraldický lev (Stanislav Hanzík)

V severozápadním rohu domu se nachází pískovcová socha lva od Stanislava Hanzíka - symbol státní moci a doplněk kompozice budovy. Socha Lva je umístěna na impozantním podstavci obloženém vápencem. Socha Lva byla v roce 2023 kompletně zrestaurováána včetně podstavce.

keramická fontána, autor Milan Chlíbec, kol. 1980, restaurována 11/2014

kamenná křtitelnice z Albrechtic, kulturní památka

barokní sochy žvlů, autor J.M. Brokoff

Heraldický lev, autor Stanislav Hanzlík

sousoší Allegorie Průmyslu a obchodu

znak města

Zadání

Nová éra

Předmětem soutěže je znovuobjevení a nová interpretace uměleckého díla v architektuře druhé poloviny 20. století.

Cílem je vytvořit soudobou uměleckou intervenci, která doplní nebo přetvoří původní vrstvu umělecké výzdoby budovy mosteckého magistrátu. Nejde pouze o estetický zásah – smyslem je navázat dialog mezi architekturou a uměním v konkrétním místě, v konkrétním čase.

Most není městem, které by přirozeně vrstvilo historické epochy jako klasická evropská města. Je to město vzniklé jako realizovaný projekt – v krátké době, ve velkém rozsahu, jako výsledek radikální modernistické vize.

Obyvatelům trvalo dekády, než si k novému městu vytvořili vztah. Proces „srůstání“ obyvatel a města je stále živý a neukončený.

Dnes město vstupuje do nové transformační etapy. Ukončení těžby uhlí v hnědouhelné pánvi, přechod na nové zdroje energie a hledání nového smyslu veřejného prostoru jsou výzvami, které zásadně formují budoucnost Mostu. Současně s tím se mění i identita města – od industriální minulosti k otevřenějšímu obrazu města sportu, pohybu a rekreace.

Politické vedení města opustilo staré příběhy o „vytěžení“ krajiny a klade důraz na péči o město jako celek. Most se stává cílovou destinací – nejen díky dlouhodobým projektům, jako jsou Autodrom či Hipodrom, ale i novým prvkům jako je jezero Most, které přitahuje návštěvníky z celé republiky i Evropy. Věříme, že po vyřešení majetkoprávních vztahů mezi státem a městem (zejména v oblasti nábřeží jezera), získá sportovní a rekreační rozměr Mostu další energii a význam.

Další klíčovou rovinou Mostu je jeho pozdně modernistická architektura. Přestože přinesla řadu kvalitních děl, stále byla svázána funkcionalistickým dělením města na práci, bydlení a volný čas. Toto členění vedlo k nadměrné dopravní zátěži a nedostatku smysluplného veřejného prostoru.

Umělecká vrstva

Zadání tohoto soutěžního dialogu přináší novou rovinu – uměleckou intervenci do budovy magistrátu. Nejde však o prostou obnovu původního stavu nebo výměnu mozaiky.

Chceme, aby účastníci porozuměli hlubšímu kontextu Mostu – městu jako projektu, jeho kulturnímu dědictví a jedinečnému příběhu umění ve veřejném prostoru.

Umělecké vrstvy města tvoří dvě hlavní linie:

- 1/ Přestěhované umělecké artefakty ze starého Mostu,
- 2/ Kvalitní soudobá díla z 2. poloviny 20. století, vytvořená přímo pro nový Most.

Tato díla – umístěná pod širým nebem, v interiérech veřejných budov, doplněná vodními prvky, záhony růží a krajinářskou architekturou – spoluutvářela obraz ideálního modernistického města.

Dnes se však mění nejen prostředí, ale i jeho normy – například provozování vodních prvků je neudržitelné. Zmizela i voda v budově magistrátu, ztratila se z fyzického prostoru i z kolektivní paměti města. Obnovovat tyto prvky by znamenalo rekonstruovat minulost, nikoli ji nově interpretovat.

Nechceme pouze opravovat mozaiku.

Budova Magistrátu 1997, foto Luboš Dvořák

Chceme vytvořit nové umělecké dílo, které bude reflektovat současnost, zkušenosti posledních 50 let a aktuální podobu společnosti. Umělecký zásah nemá být replikou minulosti, ale dokumentem o dnešku, realizovaným skrze umění v konkrétním prostoru magistrátu.

Rozsah a očekávání

Soutěžní dialog se neomezuje pouze na redesign atiky, úpravu vstupních portálů nebo revitalizaci atria. Tyto zásahy mohou být součástí návrhu, ale pouze tehdy, pokud logicky vyplývají z širšího uměleckého konceptu.

Nechceme, aby se účastníci soustředili jen na dílčí architektonické úkoly. Požadujeme ucelenou uměleckou koncepci výzdoby této výjimečné budovy – zejména jejího exteriéru a atria.

Teprve v rámci tohoto celku může být řešena i atika, vstupy či atrium – budou-li to součástí vnitřní logiky návrhu.

Na počátku příprav zazněla věta: „Opravme mozaiku.“

Dnes už víme, že výzvou je znovu definovat umělecké dílo v architektuře druhé poloviny 20. století.

Umělecký návrh by měl komunikovat s širokou veřejností srozumitelně a otevřeně, ale zároveň by neměl ztratit hloubku a kvalitu. Uvědomujeme si náročnost zadání, ale věříme, že díky workshopům a dialogu s komisí dokážeme společně dojít ke kvalitním návrhům pro Most 21. století.

Budova Magistrátu 1995, foto Luboš Dvořák

Porota / Závislá část

Marek Hrvol
primátor města Most

Václav Zahradníček
náměstek primátora

Jana Falterová Zudová
radní, členka komise
regionálního rozvoje

Jan Harciník – náhradník
externí architekt–urbanista, člen komise pro
architekturu a urbanismus

Petr Nesládek – náhradník
externí architekt, předseda komise pro
architekturu a urbanismus

Porota / Nezávislá část

Linda Dostálková

Česká grafická designérka a umělkyně, která spolupracuje se svou sestrou Danielou Dostálkovou. Absolvovala scénografii na Akademii múzických umění v Praze a postgraduální program na Werkplaats Typografie v Arnhemu. Jejich společná tvorba zahrnuje projekty na pomezí grafického designu, fotografie a konceptuálního umění. Působí také jako kurátorky a editorky. Mezi jejich významné projekty patří kurátorství výstavy Martin Zetová: Nesouhlas v galerii PLATO Ostrava (2025), kde odhalují skryté formy lidského odporu a nesouhlasu v městském prostředí.

Barbora Šimonová

Česká architektka a pedagožka, spoluzakladatelka kulturního družstva cosa.cz, které se věnuje architektuře, umění, hudbě, literatuře a filmu. Absolvovala Fakultu architektury VUT v Brně a Nová média na Akademii výtvarných umění v Praze. Od roku 2016 natáčí video dokumenty o architektuře 80. let v ČR. Od roku 2020 je asistentkou v ateliéru Architektura IV na UMRUM v Praze. Je spoluautorkou knihy Legenda o sídlišti, která zkoumá hromadnou panelovou výstavbu, kvalitu bydlení a proměny sídlišť až do současnosti.

Martin Kropáč

Český architekt a pedagog, spoluzakladatel ateliéru Architecture Acts se sídlem v Praze. Je absolventem Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze (Ph.D.), Columbia University v New Yorku (MSc.) a Fakulty architektury ČVUT v Praze (Ing. arch.) Působil ve studiích Alberto Campo Baeza v Madridu a Steven Holl Architects v New Yorku. V roce 2009 získal ocenění ABF Young Architect Award. V roce 2019 jeho kancelář zvítězila v mezinárodní architektonické soutěži s návrhem Koncertní haly pro Ostravu, který připravila ve spolupráci s americkými Steven Holl Architects.

David Fesl

Výtvarný umělec. V roce 2020 absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze. Samostatně vystavoval v Tokiu, Mexico City, Praze i ve Vídni, skupinových výstav se účastnil například v Národní galerii, v Řecku a v Manchesteru. Od roku 2016 tvoří uměleckou dvojici se Slávou Sobotovičovou, v níž se věnují především tvorbě institucionálně kritických textů a performancí. Od roku 2024 působí jako vedoucí pedagog ateliéru sochařství na Akademii výtvarných umění v Praze.

Jan Fabián – náhradník

Český konceptuální umělec, architekt a sochař. Absolvoval ateliér Sklo v architektuře na UMRUM v Praze, studijně pobýval ve Finsku a na Rhode Island School of Design v USA. Ve své tvorbě často pracuje s veřejným prostorem, aktivními intervencemi, udržitelností materiálů a stavebními metodami. V roce 2022 představil výstavu Statementmaking v galerii VI PER, kde zkoumal netradiční přístupy k architektonické praxi a využití odpadních materiálů.

